

INTERVIEW Vrijwilliger Henk Eising schrijft beeldende verhalen over kankerpatiënten

'Het jongetje riep: mama ik wil niet dat je doodgaat'

Nooit had Henk Eising (65) verwacht dat hij elke week met zoveel energie de deur van het Antoni van Leeuwenhoek ziekenhuis (AVL) zou opendoen. Dat hij de bijzondere verhalen, diepe verlangens en zijn opmerkelijke observaties van patiënten zou opschrijven in een boek misschien nog minder.

 Elizabeth Stilma
e.stilma@mediahuis.nl

Badhoevedorp ■ De vrijwilliger uit Badhoevedorp overhandigde vrijdag zijn boek *Handen aan het bed!* aan André van Duin. Op een steenworp afstand van zijn huis ligt het ziekenhuis. Hij fietste er met zijn vrouw geregeld langs.

„Het is een afslag die niemand wil nemen.” Toen zijn vrouw Marjan vijf jaar geleden de diagnose kanker kreeg, werden ze toch gedwongen het zijspoor in te slaan.

De angsten en de onzekerheden waren enorm, maar de ruime en lichte inrichting van het ziekenhuis, de prettige wachtkamers en vooral de persoonlijke en professionele benadering van het personeel overrompelden hen in positieve zin. „Eigenlijk was het aangenaam toeven in het ziekenhuis. En dat klinkt best gek.” Zijn vrouw herstelde volledig. Twee jaar later ging hij na een car-

Henk Eising overhandigt het boek *Handen aan het bed!* aan André van Duin.

FOTO ANDRÉ JAGT

rière in het bedrijfsleven met pensioen en wilde deze nieuwe periode onder meer invullen met vrijwilligerswerk. Toen er extra patiëntenvervoerders werden gevraagd in het

AVL hoefde hij niet lang na te denken.

De vrijwilligers brengen patiënten die in de wachtkamers of op de verpleegafdeling liggen naar de onderzoeks- of behandelkamers in een ander deel van het ziekenhuis. Eising merkte al snel dat tijdens deze ritjes de verhalen los komen. „Mensen vertellen over hun angsten, over hun verdriet, kinderen. Maar ook over mooie dingen in het leven.”

Hij besloot ze op te schrijven. „Ik was degene die altijd de jubileumkranten verzorgde bij verjaardagen en huwelijken. Natuurlijk hoor je dan weleens dat je leuk kan schrijven.”

Ergens sluimerde wel het verlangen om nog eens een boek te schrijven. Door de ontmoetingen met de mensen in het ziekenhuis en de verhalen die zij hem vertelden zag hij opeens een mogelijkheid om die stille wens te realiseren. Beeldend deelt hij in korte verhalen zijn ervaringen met patiënten en zijn collega's achter de muren van het AVL waar ook nog veel te lachen valt.

„De verhalen werden me bijna in de schoot geworpen. Zo gewoon en toch ook zo bijzonder. Iedereen heeft een verhaal te vertellen.”

Zo was daar de lange afstandsfietsster die hem vertelde in extra tijd te leven. De hele wereld was ze overgefietsd van Vladivostok tot Kaapstad. Maanden, jaren was ze soms onderweg. En toen kreeg ze kanker. Nu loopt ze, in plaats van fietsend, het Sint Pieterpad. Ietsje dichterbij, maar nog wel 500 km. In extra tijd.

„
De verhalen
werden me in
de schoot
geworpen

Hoewel zijn nieuwe werk hem meer energie geeft dan hij ooit had verwacht, heeft Eising zelf ook weleens te kampen met zijn emoties. Zoals die keer dat hij een mooie jonge vrouw moest ophalen die net een slecht nieuws gesprek had gehad. Ze was omringd door een even knappe man en twee kleine jongetjes.

„In de lift barstte een van de jongetjes in tranen uit en riep: Mama ik wil niet dat je doodgaat. Ja, toen kreeg ik het te kwaad en moest ik me omdraaien. De vrouw had het in de gaten. In de scanruimte, pakte ze mijn hand vast en troostte mij.” Die ene patiënt vergeet hij nooit meer.

Maar dat geldt ook voor de man die hij graag bij de uitreiking van zijn boek had willen hebben. Een gevoel van onrechtvaardigheid kon en kan hij nog steeds niet onderdrukken toen hij afgelopen februari het verhaal van professor doctor Ton Hagenbeek hoorde. „Zowel hij en

zijn vrouw hadden zich veertig jaar lang ingezet voor de strijd tegen kanker. Zijn vrouw was veertien maanden voor zijn diagnose overleden aan een agressieve vorm en nu lag hij hier zelf in het AVL.”

Eising tekende het verhaal van de hemato-oncoloog met zijn toestemming op in het boek en nodigde hem eind april uit voor de boekuitreiking. „Ik hoorde niks. En dat vond ik raar omdat hij daarvoor heel snel reageerde. Twee weken later googelde ik zijn naam en zag dat hij overleden was. Daar was ik wel van onder de indruk. Hij laat twee zonen achter van 25 en 26.”

Onbekommerd

Sinds Eising kind aan huis is bij het AVL realiseert hij zich meer dan ooit hoe hij belangrijk gezondheid is. „Jarenlang heb ik een goede baan bij Heineken gehad. Als de basisdingen goed zijn kun je onbekommerd leven. Hierdoor, en ook door de ziekte van mijn vrouw, heb ik leren relativeren. Wie maakt het uiteindelijk uit welke kleur het etiketje op een flesje heeft? Of hoe je haar zit als je niet gezond bent.”

Daarom en voor al die mensen blijft hij zijn vrijwilligerswerk in het AVL doen: zolang zijn benen hem kunnen dragen en hij geen rare dingen uitkraamt.

De volledige opbrengst van het boek gaat naar de Antoni van Leeuwenhoek Foundation die zich inzet voor kankeronderzoek. Het boek is te krijgen via de website www.henkeising.com of in de boekhandels.

advertentie

**GROEN
LINKS
HAARLEM**

OPROEP! Volgend jaar maart 2022 kiest Haarlem een nieuwe Gemeenteraad. GroenLinks zoekt daarom **gedreven en maatschappelijk betrokken kandidaten** die het Haarlemse beleid groener, duurzamer, socialer en meer inclusief willen maken. Herken jij je in die bij uitstek creatieve en toekomstgerichte politiek van GroenLinks? Heb jij ideeën om dat te vertalen naar Haarlem? Meld je dan vóór 14 juni 2021 aan bij de kandidatencommissie via: kandidatenGLH2022@groenlinkshaarlem.nl.

Als je je aanmeldt, ontvang je o.a. uitleg over de procedure, een profielschets en een sollicitatieformulier. Wil je hier eerst meer over weten, mail die dan naar: voorzitter@groenlinkshaarlem.nl of bel naar 06 83536310.